

Med Ve Cezir

– halisi · 13 Ağustos 2016

Med ve Cezir halleri

Med hali

Dün akşam garip gönlüm, derin bir hüzüneydi,
Oysa mehtap tahtında, yine gökyüzüneydi.

Gülümsüyor gibiydi, emsalsiz gül cemali,
Öyle bir güzellik ki, güzelliğin cem hali!

Yayılan huzmeleri, hüyalı bakış gibi,
İşliyordu her yere, ışıktan nakış gibi.

Etrafını yıldızlar, sarmışlardı pür neşe,
Taşımıyordu hiçbiri, en küçük bir endişe.

İçlerinden kimisi, göz kırıp duruyordu,
Kimisi de coşkuyla, kaydırak oynuyordu.

Dalgalar kayalara “elim sende” diyordu,
Kaçar gibi yapıyor, dönüp de geliyordu.

Biliyoruz der gibi, sevdiğin o kadını,
Hafiften esen bir yel, söylüyordu adını.

Cezir Hali

Bir deniz kenarında dolaştım gece yine,
İçimde bin bir ukde, dalıp gittim engine.

Ne şen yıldızlar vardı, ne mehtap aydınlığı,
Örtünmüştü tül gibi, gökyüzü karanlığı.

Dalgalar bitap düşmüş, bırakmış çırpınmayı,
Vuslata ermek için, beyhude yırtınmayı.

Mahzun gölge halinde, taşlar yerine sinmiş,
Sanki matem havası, rüzgârlar bile dinmiş.

Yakamozlar gizlenmiş, ışıktan hevesiz,
Üstüne hüznün çökmüş, garipler gibi sessiz.

Ne in, ne cin ortada, her yer mahzun ve garip,
Martılar dahi suskun, bu kasvetten mustarip.

Hali pür melalim mi, ruhum muydu gördüğüm;
Mekânın tüm sathına, işlenmiş düğüm düğüm?

Med ve Cezir hali

Med ve cezir sarkacı, titretirken içimi,
Kapadım gözlerimi, bir sigara içimi.

Nasıl olduysa sanki duydum o an sesini,
Yanağımda hissettim, sıcakık busesini.

Başı omzuma yaslı, yanımda duruyordu,
Narin parmaklarıyla, sineme vuruyordu.

Savrulan saç telleri, okşuyordu yüzümü,
Dindirmek ister gibi, içimdeki hüznümü.

Oturduk uzun süre, gölgeler gibi sessiz,
Daldık koyu sohbeta, kelimesiz, hecesiz.

Zaman su gibi aktı, çabucak geçiverdi,
Gözlerim mekândaki gerçeği seçiverdi.

Etrafımda insanlar, merak dolu gözlerle,
Konuşup duruyordu, mırıltılı sözlerle.

Kimse yoktu yanımda, kollarım yine boştu,
Fakat hayal de olsa, onunla olmak hoştu.